

BR PIET TECK

geboren te Lebbeke op 29 januari 1920
overleden te Oostakker
op 2 november 2009

Petrus, roepnaam Piet, werd geboren te Lebbeke. Hij kwam reeds op jeugdige leeftijd, toen heel gewoon, naar het juvenaat te Puurs (1932) en te Oostakker (1934). Bij de intrede in het noviciaat (1935) werd zijn kloosternaam Didier, maar later kreeg de naam Piet weerom de voorkeur.

In Br. Piet ontdekte de congregatie een hoogbegaafde geest. Nog voor de aanvang van hogere studies werd hem gevraagd les te geven in de Normalschool en de Humaniora te Oostakker, ter vervanging van de broeders-leraars, opgeroepen in het leger bij het begin van de Tweede Wereldoorlog. Nood breekt wet!

Gedurende de moeilijke oorlogsjaren behaalde Piet met brio een licentie wiskunde aan de K.U.Leuven (1941-45) en in hetzelfde jaar aggregatie voor hoger middelbaar onderwijs. Na 1945 kwam men de beperkingen van de oorlog vlug te boven. Op vele plaatsen werd het onderwijs, voornamelijk algemeen secundair onderwijs en technisch secundair onderwijs verder uitgebouwd. Br. Piet was dan ook, samen met andere medebroeders, de geschikte persoon om daaraan met volle inzet mee te werken. Als lid van een gedreven equipe leerkrachten en opvoeders was zijn streefdoel de jeugd op de beste manier voorbereiden voor het leven in onze maatschappij.

Hij gaf les te Burcht (1945-46), in de Humaniora te Oostakker (1946-52), te Kisantu (Congo, 1953-58), aan het Technisch Instituut Depoorter te Ronse (1958-65), maar voornamelijk in de Humaniora te Merchtem (1966-82). Daar kon hij zich als leraar wiskunde echt uitleven en vele jongeren met succes dit zogenaamd moeilijke vak bijbrengen. Br. Piet telde zijn uren niet, noch de inspanningen om de leerlingen bij moeilijkheden bij te werken. Hij heeft er ook heel wat jongeren voorbereid op het hoger onderwijs. Hij werd erg gewaardeerd en mocht fier zijn op zijn werk. Een goed leraar moet zich ook voortdurend bijscholen en daarvan was Br. Piet zich eveneens sterk bewust.

Met zijn rationele ingesteldheid was hij ook sociaal bewogen. Jarenlang vergezelde hij de leerlingen naar Oostenrijk (met de groep Jeka) om er de meest eenvoudige taken op zich te nemen. Voornamelijk de soms dagenlange bergtochten waren voor hem de ideale ontspanning. Hij was zeer geliefd bij alle medewerkers. Ook in eigen land, vooral in de Hoge Venen, was hij de geschikte reisleader.

Gedurende zijn lange pensioenleeftijd (Merchtem en Bornem, 1983-2005) bleef hij de stille en geëngageerde sportman, die bijna dagelijks per fiets tientallen kilometers aflegde in de mooie landschappen langs kanalen en Schelde.

Als gevolg van ouderdomskwalen moest hij zijn fietstochten staken en maakte hij de overstap naar het broederhuis te Oostakker. Hij kon er nog met enthousiasme vertellen over zijn avonturen in de Alpen en ondanks de vele beperkingen genoot hij ook intens van het samenzijn met confraters en van de gezelligheid bij een kloosterfeest. Tot enkele weken voor zijn overlijden had hij nog de kracht, met behulp van medebroeders, om zoveel mogelijk met de gemeenschap mee te leven, zowel in de kapel als aan tafel.

Een vriendelijke en bescheiden broeder is van ons heengegaan. Verplegers, dokter en confraters hebben hem tot het laatste moment met liefde bijgestaan. We danken God om het vruchtbare leven, ons in Br. Piet geschonken. Veel talenten heeft hij ontvangen, maar ook het dubbele ervan opgebracht. Hij zal door de Heer worden geprezen als de trouwe dienaar.

Br. René Gogne